

...DESCOPERIND ȘI DESCIFRÂND NOI MISTERE...

Autor: Devis Grebu | 10 februarie 2022

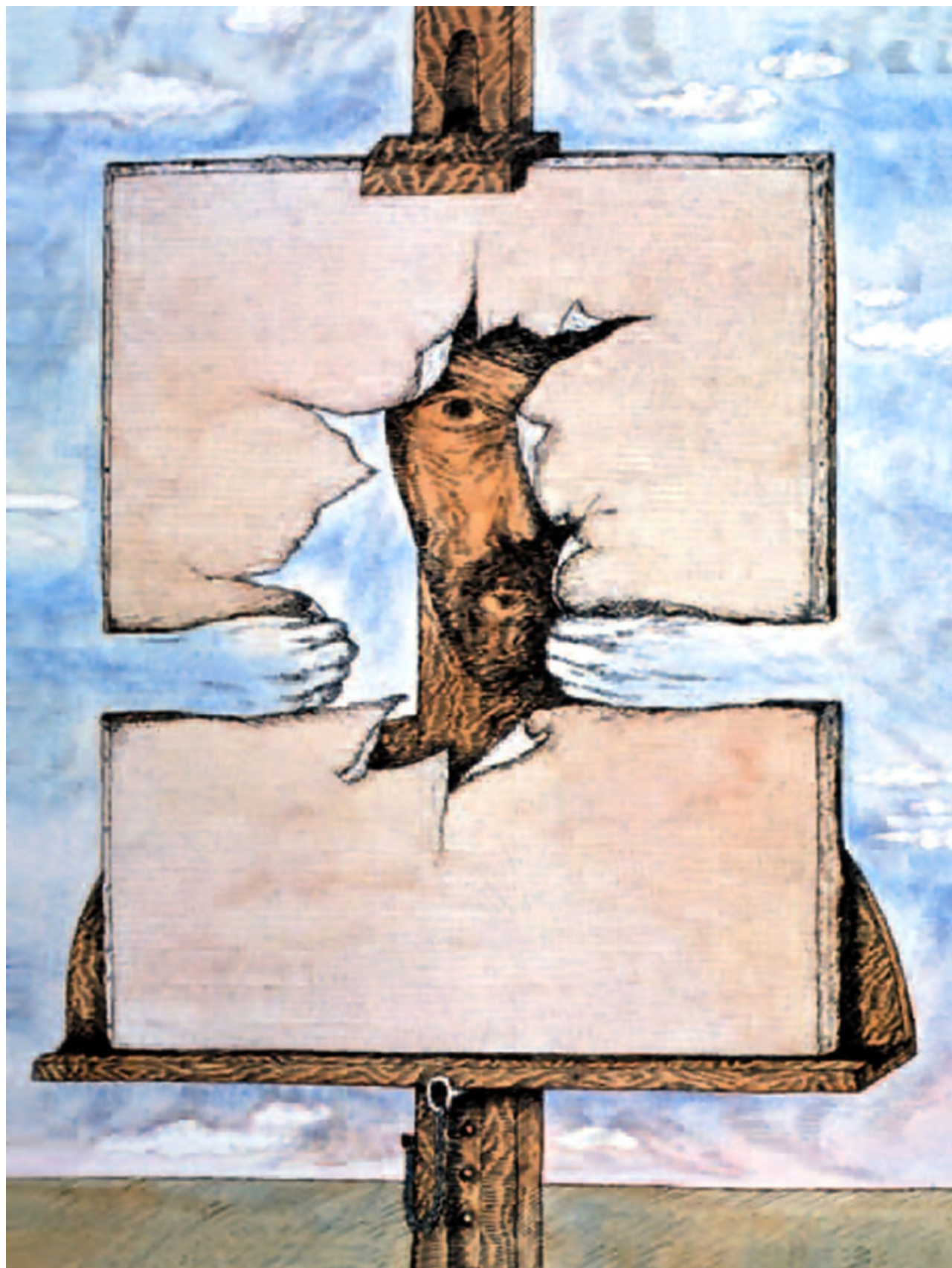
Dragi trecătoare/ori prin fața rubricii mele - conectată săptămânal la site-ul&platforma SYNTOPIC - v-am prevenit deja că, de la lansarea acestei rubrici „O filozofie vizuală a vieții”, de-a lungul unei scurte perioade - introductive - mă voi prezenta, ca om și ca artist-plastic. Pentru a vă facilita perceperea postărilor mele ulterioare... Așadar, după câteva „pătrunderi” inițiale, revin la „mine”, sperând - în continuare - că n-o veți interpreta drept o infatuare pretențios-prețioasă.

Afecțiunea mea - ca artist plastic - pentru necunoscut, cel încă nedescoperit, nestrăbătut, atât de mine cât și de alții, ceilalți, mă provoacă în permanență.

Căci, descoperind și descifrând noi mistere, prin fiecare reușită - de fapt - mă (re)descopăr pe mine însumi.

N-am fost vreodată interesat să inventez sau să rezolv subiecte, sau căi, sau problematice căutări efemere, bizar-pictural-teoretice..., iar folosirea - pe „piață” - a atâtor mijloace de exprimare (așa-zis) „estetică” m-a determinat să refuz orice specializare și/sau îngrădire voluntară! Căci, fiecare tehnică manual-artistică, nu obținută electronic sau „fabricată” (deseori nu de „artistul”- conceptor) prin mijloace exterioare, mă intrigă, interesează, atrage...Ca să le explorez, amestec - de ce nu - să le deviez de la rolul și rostul lor inițial... Să le... Căci mă stimulează!...

Criticii de artă au calificat - destul de des - multe dintre creațiile mele, din domeniul picturii și/sau al graficii artistice (nu ilustrative) drept fie „suprarealiste” sau „expresioniste”, sau, chiar, amândouă - culmea - cuplate. Probabil și din cauza felului meu aparte, des și intens, de a folosi metafore vizuale, care comunică - implicit - filozofia mea. Iar eu am fost - și rămân, în continuare - dispus să accept aceste

„încadrări” bizare, neobișnuite, aparent contradictorii, cu condiția ca ele să fie – și să facă – parte dintr-un complex factor al adevăratei și sincerei creativități. Nu al combinațiilor excentrice – la modă – sau al originalității cu orice preț sau – culmea – prin sfidarea oricărei logici! Cu atât mai categoric, nu datorită lipsei vreunui sens sau al frizării bizarului (de bâlci), al maladivului, abjectului, anormalului degradant.

Căci, din nefericire și lipsă de gust, precum și datorită mijloacelor „tehnologic-abstracte” de comunicare și informare, mai sofisticate decât percepțiile creierului umanoid, aceste „tendințe” – barbar exprimate „trend”-uri – de fapt metode (asa-zise „post-moderniste” și/sau „conceptuale”, ca să le rezum prin două definiții la modă) sunt apreciate, valorificate și comercializate de colecționarii „nouveaux-riches”. Alături și împreună cu necinstiți fraudatori, bineînțelele direct interesați, asa-ziși-galeriști și pseudo-critici de „artă”.

Și, din păcate, în cele din urmă, de publicul larg, amator, bâjbâind prin acest bâlci „Babel”-esc și/sau „Clochemerle”-desc...

Încercând cu disperare neîndemânică, evoluționistă... să fie „în pas cu...”

Ilustrații realizate de Devis Grebu